

maalingsarbejder, som Søofficererne netop uddannes til at kunne foretage, og endvidere Vragspørgningsarbejder. Det, jeg her har nævnt, oplyser vist tilstrækkeligt, at der kræves særlig Uddannelse for at kunne være Chef om Bord i de Skibe, der har dette Arbejde.

Nu er det meget muligt, ja absolut sandsynligt, at civile kan opdrages til at være Ledere af dette Arbejde og Førere af disse Skibe, men saa kan de ikke nøjes med at gennemgaa et Kursus, men maa have en speciel Uddannelse i Lighed med den, Søofficererne nu faar; ellers kan de ikke være Førere af disse Skibe. Det er en given Sag — det gør jeg opmærksom paa overfor det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, der har henvendt sig til Finansministeren og har sagt, at her kan Ministeren spare 13—14 000 Kr. —, at det ærede Medlems Regnestykke er galt; der er ingen Tvivl om, at Forholdet vil stille sig ganske omvendt. I det Øjeblik, man gaar bort fra at have Søofficerer som Førere paa de tre Skibe, jeg har nævnt, og gaar over til at have civile Kaptajner, vil man faa en forøget Udgift paa mindst 15 000 Kr. Sagen er nemlig den, at disse Søofficerer ikke kan undværes. Vi maa huske paa, at naar vi kommer ind i urolige Tider, maa vi have et vist Antal Søofficerer, og jeg gør opmærksom paa, at under den radikal-socialdemokratiske Periode, i de urolige Tider, vi havde den Gang, slog hverken det Antal af Skibe eller det Antal af Officerer, vi den Gang havde, til. Man har, da man gennemførte den nye Forsvarsordning, regnet med, at disse tre Inspektionsskibe, der har Søofficerer til Chefer, kan benyttes i urolige Tider. Man kan altsaa ikke spare disse Søofficerer.

Jeg mener, at den Ordning, vi har haft i hele den Tid, hvor vi har haft Inspektionsskibe, vil det være rigtigst at beholde i Fremtiden. Her skal jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har haft rig Lejlighed til her overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch i den Tid, han var Forsvarsminister, at spørge ham, om der ikke burde ske en Forandring. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har anstrengt sig i saa Henseende, jeg ved ikke, om han har talt om det, medens vi havde den radikal-socialdemokratiske Regering. Jeg vil gerne vide, hvor i Rigsdagstidenden man kan se, hvad han i den Henseende har udtalt i den radikal-socialdemokratiske Periode. Han har i alt Fald ikke haft Held i sine Bestræbelser, saafremt han har udfoldet Bestræ-

belser i den Henseende under den radikal-socialdemokratiske Regering.

Til Slut vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Rode i Anledning af den Sammenligning, han drog mellem Amtsstuenes Personale og disse Chefsposter, uden at jeg i øvrigt skal gaa ind paa, om det Krav, der er stillet af Amtsstuenes Personale, om at kunne avancere til Amtsforvaltere, er berettiget eller ej, om han ikke tror, at dette Personale vilde være tilfreds med at faa to Femtedel af Amtsforvalterpladserne. Det er det, der er Tale om her, civile Kaptajner benyttes som Førere i de 2 Skibe, altsaa de to Femtedele af Skibene, det er kun de tre Skibe, der har et ganske specielt Arbejde, hvor Cheferne nødvendigvis maa være Søofficerer.

L. Rasmussen: Den højtærede Forsvarsminister kom med det sædvanlige Spørgsmaal: hvorfor har man ikke tidligere stillet de Ændringsforslag, man nu stiller, hvorfor har man ikke stillet dem, medens det ærede Medlem Hr. P. Munch var Forsvarsminister? Den højtærede Minister gik oven i Købet saa vidt, at han i Anledning af, at vi her foreslaar at stryge en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, som ikke er brugt i det Finansaar, vi gaar ud af, men som man forlanger paa Tillægsbevillingsloven for at have den i Behold til det kommende Aar til Forstærkning af Københavns Søbefæstning, spurgte, hvorfor man i sin Tid gik med til Bevillingen til Tunestillingen. Naar den højtærede Forsvarsminister saaledes giver sig til at tale om Tunestillingen, er det aabenbart, fordi han selv erkender, at vi her er inde paa et Omraade, hvor sund Fornuft ikke kan slaa til, og derfor maa vi tale om Tunestillingen, blot for at tale om noget andet. Her er Tale om en Bevilling, der stod paa Tillægsbevillingsloven for 1921—22, og nu kommer Ministeren og siger: Jeg ønsker dette Beløb genbevilget, skønt der ikke har været Brug for det, for at kunne have det til det kommende Finansaar uden at maatte tage det paa Finansloven for 1923—24. At pege paa Fortiden i denne Forbindelse er jo ganske hen i det blaa. Der er jo ikke vedtaget en ny Militærordning, for at man skal hage sig til Bevillinger, som er to Aar gamle.

Ministerens omtaler derefter Stillingen til et andet Spørgsmaal. Vi har haft et Samraad om Officerer som Førere af Fyr- og Vagervæsenets Skibe, og ogsaa her sagde Ministeren: Hvorfor har det Spørgsmaal ikke været rejst tidligere? Har det været